

საქართველოსა
და
ავსტრიის რესპუბლიკას
შორის

2005 წლის 11 აპრილს ქვენაში ხელმოწერილ შემოსავლებსა და კაპიტალზე
ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების შესახებ შეთანხმებაში ცვლილებების
შეტანის

ოქმი და დამატებითი ოქმი

საქართველოს და ავსტრიის რესპუბლიკას, სურთ რა გააფორმონ ოქმი და 2005
წლის 11 აპრილს ქვენაში ხელმოწერილ შემოსავლებსა და კაპიტალზე ორმაგი
დაბეგვრის თავიდან აცილების შესახებ შეთანხმებაში ცვლილებების შეტანის
დამატებითი ოქმი (შემდეგში “შეთანხმებად“ წოდებული),

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

მუხლი 1

შეთანხმების მე-10 მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 10

დივიდენდები

1. ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანიის მიერ მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი დივიდენდები შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.
2. a) ამასთან, ასეთი დივიდენდები აგრეთვე შეიძლება დაიბეგროს იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს დივიდენდების გამამხდელი კომპანია, ამ სახელმწიფოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობის შესაბამისად, მაგრამ თუ დივიდენდების ბენეფიციური მფლობელი წარმოადგენს მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, მაშინ ასეთი სახით დაკისრებული გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს დივიდენდების მთლიანი რაოდენობის 10 პროცენტს.

b) თუ ბენეფიციურ მფლობელს წარმოადგენს კომპანია (ამხანაგობის გარდა), რომელიც პირდაპირ ფლობს დივიდენდების გამამხდელი კომპანიის კაპიტალის არანაკლებ 10%, ამ შემთხვევაში დივიდენდები დაიბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს დივიდენდების ბენეფიციური მფლობელი.

ეს პუნქტი არ გავრცელდება კომპანიის იმ მოგების დაბეგვრაზე, საიდანაც გადაიხდება დივიდენდები.
3. ამ მუხლში გამოყენებისას, ტერმინი “დივიდენდები” ნიშნავს შემოსავალს აქციებიდან, “jouissance”-ის აქციებიდან ან “jouissance”-ის უფლებებიდან, სამთო საქმიანობასთან დაკავშირებული აქციებიდან, დამფუძნებელთა აქციებიდან ან სხვა უფლებებიდან, თუ ისინი არ წარმოადგენენ მოგებაში მონაწილე სავალე მოთხოვნებს, ასევე შემოსავალს სხვა კორპორაციული უფლებებიდან, რომელიც ექვემდებარება ისეთივე საგადასახადო რეგულირებას, როგორსაც აქციებიდან მიღებული შემოსავალი, იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს მოგების გამანაწილებელი კომპანია.
4. ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება, თუ დივიდენდების ბენეფიციურ მფლობელს წარმოადგენს მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი და ახორციელებს საქმიანობას მეორე ხელშემკვერელ

სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტიცაა დივიდენდების გადამხდელი კომპანია, იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით და ფლობა, რომლის საფუძველზეც დივიდენდების გადახდა უშუალოდ უკავშირდება ასეთ მუდმივ დაწესებულებას. ამ შემთხვევაში გამოიყენება მე-7 მუხლის დებულებები.

5. როდესაც ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში იღებს შემოსავალს ან მოგებას, ამ მეორე სახელმწიფოს არ შეუძლია კომპანიას დააკისროს გადასახადი გადახდილ დივიდენდებზე, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ასეთი დივიდენდების გადახდა ხდება ამ მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტისთვის ან როდესაც ფლობის საფუძველზე გადახდილი დივიდენდები უშუალოდ უკავშირდება ამ მეორე სახელმწიფოში არსებულ მუდმივ დაწესებულებას. მეორე სახელმწიფოს ასევე არ შეუძლია დაბეგროს კომპანიის გაუნაწილებელი მოგება იმ შემთხვევაშიც კი, თუ გადახდილი დივიდენდები ან გაუნაწილებელი მოგება მთლიანად ან ნაწილობრივ შედგება ამ მეორე სახელმწიფოში წარმოშობილი მოგებიდან ან შემოსავლიდან.“

მუხლი 2

შეთანხმების 26-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 26 ინფორმაციის გაცვლა

1. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტურმა ორგანოებმა უნდა გაცვალონ ისეთი ინფორმაცია, რომელიც სავარაუდოდ საჭირო იქნება ამ შეთანხმების დებულებათა შესასრულებლად ან შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობის ადმინისტრირების ან გატარების მიზნით ხელშემკვრელი სახელმწიფოების, ან მათი ადმინისტრაციული ერთეულების ან ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების მიერ დაწესებულ ნებისმიერი სახისა და აღწერილობის გადასახადებთან მიმართებაში, რომლებით დაბეგვრა არ ეწინააღმდეგება ამ შეთანხმებას. ინფორმაციის გაცვლა არ არის შეზღუდული პირველი და მე-2 მუხლებით.
2. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მიერ ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად მიღებული ნებისმიერი ინფორმაცია ითვლება საიდუმლოდ, ისევე, როგორც ამ სახელმწიფოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობის ფარგლებში მიღებული ინფორმაცია და მათზე წვდომა შეუძლიათ მხოლოდ იმ პირებს ან ორგანოებს (სასამართლოებისა და ადმინისტრაციული ორგანოების ჩათვლით), რომელთა კომპეტენციას წარმოადგენს იმ გადასახადების შეფასება ან შეგროვება, იძულებითი წესით ამოღება ან სასამართლო წარმოება ან იმ გადასახადებთან

დაკავშირებული სარჩელების განხილვა, რომლებსაც ეხება ამ მუხლის პირველი პუნქტი ან ზემოაღნიშნულის ზედამხედველობა. ეს პირები ან ორგანოები ამ ინფორმაციას გამოიყენებენ მხოლოდ ამგვარი მიზნებისათვის. მათ შეუძლიათ ამ ინფორმაციის გამოყენება სასამართლოს ღია სხდომაზე ან სამართლებრივი გადაწყვეტილებების მიღების დროს. ასეთ შემთხვევებშიც კი, პიროვნებასთან დაკავშირებული ინფორმაციის კონფიდენციალურობა შესაძლოა დაირღვეს მხოლოდ იმდენად, რამდენადაც ეს აუცილებელია სხვა პირის კანონიერი ინტერესების ან საზოგადოებრივი ინტერესების დასაცავად. მიუხედავად ამისა, ხელშემკრელი სახელმწიფოს მიერ მიღებული ინფორმაციის გამოყენება შესაძლებელია სხვა მიზნებისთვისაც, როდესაც ამგვარი ინფორმაციის ამ მიზნებისთვის გამოყენება შესაძლებელია ხელშემკრელი სახელმწიფოების შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობისა და ინფორმაციის მიმწოდებელი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოს ნებართვის საფუძველზე.

3. ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტების დებულებები არც ერთ შემთხვევაში არ უნდა იქნეს გაგებული ისე, თითქოს ხელშემკრელ სახელმწიფოს ეკისრება ვალდებულება:
 - a) გაატაროს ადმინისტრაციული ღონისძიებები, რომლებიც ეწინააღმდეგება ერთ-ერთ ხელშემკრელ სახელმწიფოში მოქმედ კანონმდებლობას ან ადმინისტრაციულ პრაქტიკას;
 - b) მიაწოდოს ინფორმაცია, რომლის მოპოვება არ არის ნებადართული ერთ ან მეორე ხელშემკრელ სახელმწიფოში მოქმედი კანონმდებლობით ან ჩვეულებრივი ადმინისტრაციული პრაქტიკით;
 - c) მიაწოდოს ინფორმაცია, რომელმაც შესაძლოა გაამჟღავნოს ნებისმიერი სავაჭრო, სამეწარმეო, სამრეწველო, კომერციული ან პროფესიული საიდუმლოება ან სავაჭრო პროცესი, ან ისეთი ინფორმაცია, რომლის გამჟღავნებაც ეწინააღმდეგება სახელმწიფო პოლიტიკის უსაფრთხოებას (საზოგადოებრივ წესრიგს) ან სახელმწიფოს მიერ მინიჭებულ ძირითად უფლებებს, კერძოდ ინფორმაციის დაცვის სფეროში.
4. თუ ერთი ხელშემკრელი სახელმწიფო ინფორმაციას მოითხოვს ამ მუხლის დებულებათა შესაბამისად, მეორე ხელშემკრელ სახელმწიფომ უნდა უზრუნველყოს შესაბამისი ღონისძიებათა გატარება მოთხოვნილი ინფორმაციის მოსაპოვებლად, მიუხედავად იმისა, ესაჭიროება თუ არა ამგვარი ინფორმაცია მეორე ხელშემკრელ სახელმწიფოს თავისი საგადასახადო მიზნებისათვის. წინა წინადადებაში აღნიშნული ვალდებულება ექვემდებარება მე-3 პუნქტით განსაზღვრულ შეზღუდვებს, მაგრამ ეს შეზღუდვები არც ერთ შემთხვევაში არ უნდა იქნეს გაგებული ისე, თითქოს ხელშემკრელ სახელმწიფოს ენიჭება უფლება განაცხადოს უარი ინფორმაციის მიწოდებაზე მხოლოდ იმ მიზეზით, რომ ამგვარი ინფორმაცია მას არ ესაჭიროება შიდასახელმწიფოებრივი ინტერესებისათვის.

5. მე-3 პუნქტის დებულებები არც ერთ შემთხვევაში არ უნდა იქნეს გაგებული ისე, თითქოს ხელშემკვრელ სახელმწიფოს ენიჭება უფლება უარი განაცხადოს ინფორმაციის მიწოდებაზე მხოლოდ იმ მიზეზით, რომ ინფორმაცია ბანკის, სხვა ფინანსური ინსტიტუტის, ნდობით აღჭურვილი პირის, აგენტის ან მინდობილი მესაკუთრეს განკარგულებაშია ან უკავშირდება პირის საკუთრების უფლების ინტერესებს.

მუხლი 3

ხელშემკვრელი სახელმწიფოები დიპლომატიური არხების მეშვეობით ერთმანეთს აცნობებენ ამ ოქმის ძალაში შესვლისათვის განსაზღვრული შიდასახელმწიფოებრივი პროცედურების დასრულების შესახებ. ეს ოქმი ძალაში შედის უკანასკნელი წერილობითი შეტყობინების მიღების დღიდან მესამე თვის პირველ დღეს. ამ ოქმის დებულებები იმოქმედებენ იმ საგადასახადო პერიოდის განმავლობაში, რომელიც იწყება ამ ოქმის ძალაში შესვლის წლის მომდევნო კალენდარული წლის პირველ იანვარს ან მის შემდეგ.

რის დასტურადაც ამ ოქმს ხელი მოაწერეს ხელშემკვრელი სახელმწიფოების სათანადო უფლებამოსილებით აღჭურვილმა პირებმა.

შედგენილია 201-- წლის ----- ქ. -----, ორ დედნად, თითოეული ქართულ, გერმანულ და ინგლისურ ენებზე, ამასთან ყველა ტექსტი თანაბრად აუთენტურია. დებულებათა განმარტებასთან დაკავშირებით უთანხმოების წარმოშობის შემთხვევაში უპირატესობა მიენიჭება ტექსტს ინგლისურ ენაზე.

საქართველოს
სახელით

ავსტრიის რესპუბლიკის
სახელით

დამატებითი ოქმი

ხელშემკერელი სახელმწიფოების უფლებამოსილი პირები საქართველოსა და ავსტრიის რესპუბლიკას შორის 2005 წლის 11 აპრილს ქ. ვენაში ხელმოწერილ შემოსავლებსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილებისა და გადასახადების გადაუხდელობის აღკვეთის შესახებ შეთანხმებაში ცვლილებების შეტანის ოქმის ხელმოწერის დროს შეთანხმდენ, რომ შემდეგი დებულებები განიხილოს ოქმის განუყოფელ ნაწილად:

26-ე მუხლს დამატოს შემდეგი დებულებები:

(i) ამ შეთანხმების თანახმად მოთხოვნის წარდგენისას, განმცხადებელი მხარის კომპეტენტურმა ორგანომ მოთხოვნის მიმღები მხარის კომპეტენტურ ორგანოს უნდა მიაწოდოს ამ მოთხოვნის სავარაუდო საჭიროების დამადასტურებელი შემდეგი ინფორმაცია:

- a) ძიებას ან შემოწმებას დაქვემდებარებული პირის ვინაობა;
- b) მოთხოვნილი ინფორმაციის წინაარსი და ფორმა, რომელსაც მოითხოვს განმცხადებელი მხარე ინფორმაციის მისაღებად;
- c) საგადასახადო მიზნები, რომლისთვისაც მოითხოვება ინფორმაცია;
- d) დასაბუთება, რომ მოთხოვნილი ინფორმაცია გააჩნია მოთხოვნის მიმღებ ხელშემკერელ მხარეს ან ფლობს ან აკონტოლებს პირი, რომელზეც ვრცელდება მოთხოვნის მიმღები მხარის იურისდიქცია;
- e) რამდენადაც ცნობილია, იმ პირის სახელი/დასახელება და მისამართი, რომელიც სავარაუდოდ უნდა ფლობდეს მოთხოვნილ ინფორმაციას;
- f) განმარტება, რომ განმცხადებელმა მხარემ გამოიყენა ყველა შესაძლებლობა თავის ტერიტორიაზე ინფორმაციის მოსაპოვებლად, გარდა იმისა, რომელიც გამოიწვევდა არათანაზომიერი სირთულეების წარმოქმნას.

(ii) იგულისხმება, რომ 26-ე მუხლში აღნიშნული ინფორმაციის გაცვლა არ მოიცავს იმ ღონისძიებათა გატარებას, რომლებიც გამოიყენება მაკომპრომეტირებელი ინფორმაციის მოსაპოვებლად;

(iii) იგულისხმება, რომ 26-ე მუხლის მე-5 პუნქტი არ მოითხოვს ხელშეშვრელ სახელმწიფოებისგან ინფორმაციის გაცვლას სპონტანურ ან ავტომატურ რეჟიმში;

(iv) იგულისხმება, რომ გარდა ზემოთხსენებული პრინციპებისა – 26-ე მუხლის ინტერპრეტირებისათვის აგრეთვე გამოიყენება OECD-ის კომენტარები, მათ შორის OECD-ის სამდივნოს მიერ მომზადებული ტექნიკური შენიშვნები, რომელიც დანართის სახით ერთვის ამ დამატებით ოქმს.

რის დასტურადაც ამ დამატებით ოქმს ხელი მოაწერეს ხელშეშვრელი სახელმწიფოების სათანადო უფლებამოსილებით აღჭურვილმა პირებმა.

შედგენილია 201-- წლის ----- ქ. -----, ორ დედნად, თითოეული ქართულ, გერმანულ და ინგლისურ ენებზე, ამასთან ყველა ტექსტი თანაბრად აუთენტურია. დებულებათა განმარტებასთან დაკავშირებით უთანხმოების წარმოშობის შემთხვევაში უპირატესობა მიენიჭება ტექსტს ინგლისურ ენაზე.

საქართველოს
სახელით

ავსტრიის რესპუბლიკის
სახელით

OECD-ის სამოდელო საგადასახადო კონვენციის 26-ე მუხლის მე-5 პუნქტის ტექნიკური კომენტარი

OECD-ის სამოდელო საგადასახადო კონვენციის 26-ე მუხლის მე-5 პუნქტის შესაბამისად, საბანკო საიდუმლოება არ აბრკოლებს საგადასახადო მიზნებისათვის ინფორმაციის გაცვლას. 26-ე მუხლი აგრეთვე ითვალისწინებს გადასახადის გადამხდელის ინფორმაციის კონფიდენციალურობის დაცვისათვის საჭირო ღონისძიებებს.

კონვენციის მოდელის შესაბამისად, ინფორმაციის გაცვლა ხორციელდება მხოლოდ მოთხოვნის საფუძველზე. მოთხოვნის წარდგენისას, ინფორმაციის გაცვლა შესაძლებელია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს ინფორმაცია სავარაუდოდ საჭირო იქნება ხელშემკვრელი მხარის შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობის ადმინისტრირების ან გატარების მიზნებისათვის. მხარეებს არ აქვთ უფლება მოიძიონ მტკიცებულებები (“fishing expeditions”) ან მოითხოვონ ისეთი ინფორმაცია, რომელიც არსობრივად არ შეესაბამება აღნიშნული გადამხდელის საგადასახადო საქმიანობას. მოთხოვნის წარმდგენმა კომპეტენტურმა ორგანომ უნდა დაადგინოს მოთხოვნილი ინფორმაციის სავარაუდო საჭიროება მოთხოვნის მიზნებისათვის. მაგალითად, სახელმწიფოს არ აქვს უფლება უსაფუძვლოდ მოითხოვოს ინფორმაცია მისი რეზიდენტის მიერ მეორე სახელმწიფოს ბანკში გახსნილი საბანკო ანგარიშების შესახებ. აგრეთვე, გადასახადის გადამხდელის აუდიტორული შემოწმების დროსაც კი, საგადასახადო ადმინისტრაციას არ აქვს უფლება მოითხოვოს ინფორმაცია გადასახადის კონკრეტულ გადამხდელზე, როდესაც არცერთი გარიგება ან მითითება შესაძლო გარიგების არსებობაზე არ უკავშირდება მეორე სახელმწიფოს. მეორეს მხრივ, მაგალითად, როდესაც საგადასახადო ადმინისტრაცია აფასებს გადასახადის კონკრეტული გადამხდელის საგადასახადო ვალდებულებებს და აქვს ეჭვი, რომ მას გააჩნია მეორე სახელმწიფოში საბანკო ანგარიში, კომპეტენტურ ორგანოს უფლება აქვს მოითხოვოს ინფორმაცია ამ კონკრეტული გადამხდელის შესახებ. ამგვარი მოთხოვნა ასევე შესაძლებელია, მაგალითად რიგი გადამხდლების მიერ მეორე სახელმწიფოში მდებარე ბანკის ოფშორული საკრედიტო ბარათების ფლობის ფაქტის გამოვლენისას. მიუხედავად ამისა, თხოვნის წარმდგენმა სახელმწიფომ თავის ტერიტორიაზე უნდა უზრუნველყოს ყველა ღონისძიების გატარება მოთხოვნილი ინფორმაციის მოსაპოვებლად. აღნიშნული საკითხის დეტალურად განხილვის მიზნით, იხილეთ OECD-ის სამოდელო საგადასახადო კონვენციის 26-ე მუხლის და ინფორმაციის გაცვლის სამოდელო შეთანხმების მე-5 მუხლის კომენტარები.

გაცვლილი ინფორმაცია ექვემდებარება კონფიდენციალურობის მკაცრ წესებს. 26-ე მუხლში ნათლადაა ასახული, რომ ამგვარად გაცვლილი ინფორმაცია ითვლება

საიდუმლოდ და მისი გამოყენება ნებადართულია მხოლოდ კონვენციაში აღნიშნულ შემთხვევებში. ყველა სახელმწიფოში დაწესებულია ადმინისტრაციული ან სისხლის სამართლის სანქციები საიდუმლოების დარღვევის შემთხვევაში. ჩვეულებრივ, მეორე სახელმწიფოდან მიღებული გადასახადებთან დაკავშირებული ინფორმაციის ნებართვის გარეშე გამჟღავნება წარმოადგენს სისხლის სამართლის დანაშაულს და დასჯადია თავისუფლების აღკვეთით.

აღნიშნული განმარტებებიდან გამომდინარე, რომელიც შესაძლებელია იხილოთ OECD-ის სამოდელო საგადასახადო კონვენციის კომენტარებში და აგრეთვე ინფორმაციის გაცვლის შესახებ OECD-ის სახელმძღვანელოში, საბანკო საიდუმლოება არ არის შეუთავსებელი საგადასახადო მიზნებისათვის ინფორმაციის ეფექტურ გაცვლასთან. ყველა სახელმწიფოს გააჩნია საბანკო საიდუმლოების ან კონფიდენციალურობის წესები. საერთაშორისო სტანდარტების შესრულება ინფორმაციის გაცვლის სფეროში მოითხოვს საბანკო საიდუმლოების წესებიდან მხოლოდ რამდენიმე გამონაკლისის დაშვებას და არ არღვევს მოქალაქეების პირადი ინფორმაციის კონფიდენციალურობას.